TENIS DE MASĂ

Începe turul campionatului pe echipe

Campionatele republicane de tenis de masă ale juniorilor abia au fost încheiate şi iată că o nouă competiţie importantă a acestui sport este găzduită, din nou, la Braşov. Este vorba de campionatul naţional (turul) pe echipe seniori şi senioare. Competiţia va reuni la start *10 formaţii masculine* şi *8 feminine*. Iată şi numele participantelor: *băieţi: Voinţa Arad* (actuala campioană a ţării), *Voinţa Braşov, Politehnica Timişoara, Politehnica Bucureşti, Progresul Bucureşti, C.S.M. Cluj, Locomotiva Bucureşti, Rovine Craiova, Voinţa Cluj, Voinţa Bucureşti; fete: Progresul Bucureşti* (actuala campioană a ţării), *Voinţa Bucureşti, Şcoala sportivă Buzău, C.S.M. Cluj, Spartac Bucureşti, Rapid Braşov, Voinţa Arad* şi *Locomotiva Bucureşti.*

Întrecerile se vor disputa pe şase mese, după formula turneu, fiecare cu fiecare.

Concursul se anunţă deosebit de interesant, avînd o miză extrem de importantă — titlurile de campioane ale României. Chiar dacă acum va avea loc doar turul campionatului, se înţelege că toate echipele vor căuta să-şi asigure opţiunile necesare abordării cu şanse cît mai bune a celei de a doua părţi a campionatului, programată între 24 şi 28 noiembrie. Aceasta priveşte şi formaţiile cu posibilităţi de cucerire a titlurilor, dar mai ales, echipele ameninţate de retrogradare (ultimele două din clasamentele respective).

La Braşov, publicul va avea ocazia să urmărească cele mai bune formaţii în componenţa cărora vor intra toţi fruntaşii tenisului nostru de masă. Nu este anunţată nici o indisponibilitate. Este, totuşi, posibil să absenteze *Maria Alexandru* (Progresul Bucureşti), suferindă de cîteva zile. În acest caz, clubul bucureştean va fi serios handicapat în lupta pentru titlul feminin.

ATLETISM

NOTAŢII DUPĂ ÎNTRECERILE DE PRIMĂVARĂ ALE JUNIORILOR II

Craiovenii au organizat de-a lungul anilor numeroase competiţii sportive de amploare, dar pînă acum, nici una de atletism. Debutul l-au făcut la sfîrşitul săptămînii trecute cu concursul de primăvară al juniorilor II. Pentru buna reuşită a întrecerilor au fost făcute eforturi deosebite. Un singur amănunt a rămas însă nerezolvat: popularizarea pe plan local. Astfel că în cele două zile de concurs, în tribunele marelui stadion Central n-a luat loc nici măcar un singur spectator!

● Din cauza marelui număr de înscrişi (671 din 32 de judeţe şi 92 de secţii) organizatorii au fost nevoiţi să programeze calificări.

● Cea mai populată probă a fost cursa de 1000 m băieţi cu peste 100 de concurenţi. Să fie, oare, acesta un prim semn de reabilitare a probelor de semifond şi fond? Sperăm că da!

● Constantin Cîrstea, cîştigător incontestabil în întrecerile de sală de la Cluj, unde a terminat primul la triplu şi înălţime (cu noi recorduri pe teren acoperit), la Craiova a fugit după trei „iepuri": înălţime, lungime şi triplu. De data aceasta, el n-a mai putut înregistra nici o victorie.

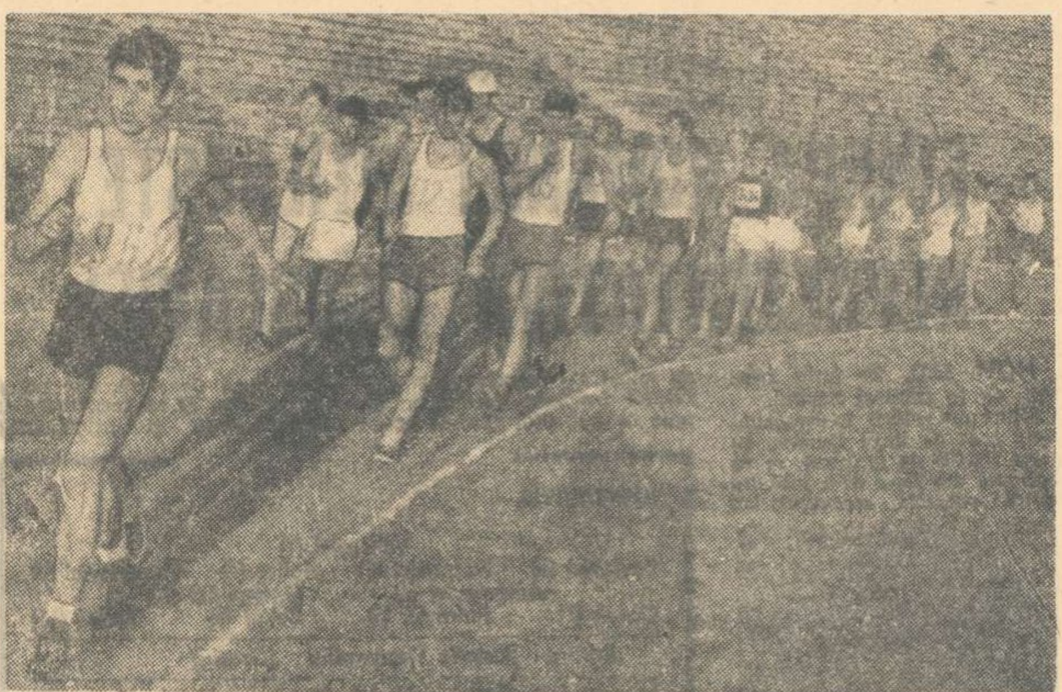
● Fratele campioanei noastre Mariana Filip, pe nume Mihai, se anunţă un talent la fel de viguros ca şi sora lui. La primul său concurs el a stabilit un valoros record naţional la 1000 m obstacole.

● Marea revelaţie a întrecerilor au constituit-o sportivii reprezentînd liceul experimental de atletism din Cîmpulung Muscel. Ei au obţinut victorii, cîteva recorduri şi multe rezultate bune. Dacă la seriozitatea cu care se munceşte şi la condiţiile existente, s-ar face completarea cu alţi specialişti a actualului efectiv de profesori, aceasta va duce, indiscutabil, la formarea, la Cîmpulung, a celei mai puternice pepiniere de atleţi juniori din ţara noastră.

● Din nou Şcoala sportivă de atletism din Bucureşti a ocupat primul loc în clasamentul general pe secţii, datorită celor 4 victorii realizate de atleţii săi. Sinceri să fim, ne aşteptam la mai multe asemenea victorii. În sală, la Cluj, S.S.A. a cîştigat 3 din cele 12 probe programate; acum, din 27 numai 4! Producţia S.S.A. poate şi trebuie să fie mult mai ridicată.

● Performerul competiţiei a fost mărşăluitorul **St. Ioniţă** (antrenor Fl. Duşescu) de la Metalul Plopeni cu 22:42,4 la 5 km.

N. M.

Start bogat în proba de 5 km marş a juniorilor II — Foto: V. POPOVICI — Craiova

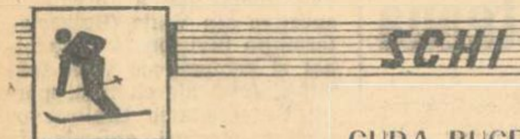
PRINTRE CULOARE

● La Timişoara, *Marion Becker* a aruncat suliţa la 50,54 m în primul concurs al său din acest an.

● Noi recorduri republicane: *juniori III:* 4x80 m: Şc. Sp. Constanţa 38,2; 600 m F: Dorina Bursuc (CSS Buc.) 1:41,1; *copii I:* 60 m F: Iuliana Engi (Şc. Sp. C-ţa) 9,1; 60 m: St. Şerban (Şc. Sp. C-ţa) 8,1; lungime: St. Şerban 5,01.

● Cu intenţie sau fără intenţie? Pentru a doua oară în ultimele luni, se constată nereguli în actele de legitimare a unor sportivi din judeţul Iaşi. Cea mai recentă: la Craiova, la concursul juniorilor II, atletul Prisăcaru (de la Şc. Sp. Botoşani-legitimare reală!) a fost înscris de Lic. 2 Iaşi, care a prezentat un al doilea carnet (în neregulă). Legitimarea a fost făcută de M. Racoţi, metodist la CJEFS Iaşi, care a încălcat prevederea regulamentară, potrivit căreia transferul unui sportiv, dintr-un judeţ în altul, nu poate fi făcut decît de federaţia de specialitate!

● În cadrul concursului bucureştean, dotat cu Cupa Semicentenarului, au fost înregistrate cîteva rezultate bune: bărbaţi: 200 m: *C-tin Stan* 21,2; 400 m: *Gh. Petronius* 48,7; 800 m: *N. Ioan* 1:53,1; 400 mg: *I. Burcă* 54,0; 1500 m: *N. Ioan* 3:53,7; triplu: *T. Ghimpeţeanu* 14,56; înălţime: *Ad. Cosmănescu* 2,00 m; femei: 100 mg: *El. Mirza* şi *Viorica Enescu* 14,5; 400 m: *Elisabeta Baciu* 58,9; 800 m: *E. Baciu* 2:12,1, *Maria Lincă* 2:13,2; disc: *St. Lesenciuc* 51,24 *(N.D. Nicolae-coresp.)*

SCHI

„CUPA BUCEGI"

Clubul sportiv Sinaia şi comisia de schi a C.J.E.F.S. Prahova au luat iniţiativa de a organiza un concurs cu caracter naţional pentru veteranii schiului alpin. Organizarea întrecerii — programată pentru duminică 25 aprilie la Vîrful cu Dor — coincide cu două aniversări ale schiului: **60 de ani de la organizarea primului concurs la Sinaia în 1911 şi 50 de ani de la primele campionate naţionale, disputate, de asemenea, în această staţiune de la poalele Bucegilor în 1921.**

Concursul veteranilor la care sînt invitaţi toţi schiorii care au participat de-a lungul deceniilor la concursurile de schi alpin, este dotat cu „Cupa Bucegilor" şi se organizează pe patru categorii de vîrstă (30—40 ani; 40—50 ani; 50—60 ani şi peste 60 ani) pentru bărbaţi şi trei categorii pentru femei (fără categorie peste 60 de ani).

În acest sens au fost trimise invitaţii în toate judeţele ţării, organizatorii sperînd într-o participare numeroasă (cabana Cota 1500 aleasă ca loc de întîlnire va fi pregătită pentru a găzdui 100 de oaspeţi). Salutînd iniţiativa sinăienilor, pionieri ai acestui sport al iernii, ne exprimăm convingerea că această întrecere a veteranilor va aduna la start pe cei mai reprezentativi campioni ai generaţiilor din ultimii 50 de ani, începînd cu Filică Pascu, participant la primele campionate naţionale, prezent şi anul acesta printre arbitri la toate concursurile organizate în Bucegi.

Comunicăm şi pe această cale celor interesaţi să-şi anunţe participarea (pînă vineri) clubului sportiv Sinaia şi în orice caz să fie prezenţi sîmbătă după-amiază la cabana Cota 1500, gata să participe la proba de slalom ce se va disputa duminică dimineaţă la Vîrful cu Dor.

lupte

UN IMPORTANT CONCURS: „MEMORIALUL DAN KOLOV"

Azi pleacă în Bulgaria cei opt luptători români — însoţiţi de antrenorul lotului naţional de libere, **I. Crisnic** — care în zilele de 23—25 aprilie vor participa la turneul internaţional de lupte libere, **„Memorialul Dan Kolov"**. Lotul român cuprinde pe următorii: **I. Vanghelici, I. Arapu** (cat. 48 kg), **P. Cernău** (52 kg), **P. Coman** (62 kg), **L. Ambruş** (74 kg), **V. Iorga** (82 kg), **I. Marton** (90 kg), şi **St. Stingu** (+100 kg). Întrecerile, la care vor fi prezenţi sportivi din numeroase ţări, vor avea loc în oraşul Jambol.

HANDBAL

O REUŞITĂ DEPLINĂ: „CUPA ORAŞELOR" PENTRU JUNIORI MICI

Timp de trei zile, sălile Floreasca şi apoi Dinamo, au găzduit „Cupa oraşelor" la handbal masculin, pentru juniori mici.

Aşteptările noastre au fost confirmate de disputele dîrze şi spectaculoase, prilejuite de cele 16 reprezentative de oraşe aliniate la startul acestui turneu. Cei mai tineri jucători ai ţării — aleşi „pe sprînceană" de antrenorii lor (lucru ce dovedeşte preocupările majore şi atenţia acordată selecţiei) — s-au dovedit în mare parte, posesori ai unui bogat bagaj de procedee tehnico-tactice, beneficiind, în acelaşi timp, şi de un alt factor determinant în handbalul modern — gabaritul. Am văzut handbalişti care pot călca pe urmele lui Gruia, Ivănescu şi Hnat — „tunari" redutabili, precum şi mulţi discipoli ai fentelor lui Gaţu. Am văzut portari (aproape toţi) curajoşi şi inspiraţi, ale căror reflexe anunţă o nouă pleiadă de redutabili apărători ai buturilor.

Primele trei clasate — echipele Bucureştiului, Timişoarei şi Constanţei — au reprezentat, indiscutabil, cele mai omogene şi valoroase team-uri ale competiţiei. În special, echipa Capitalei (antrenori Petrică Nicolae şi Alexandru Boroş) ne-a impresionat prin varietatea procedeelor folosite în atac şi, în acelaşi timp, prin apărarea mobilă şi atentă.

Subliniem, în încheiere, impecabila organizare, în care federaţia de specialitate şi-a confirmat, din nou, capacităţile.

Horia ALEXANDRESCU

LUPTA TINERILOR COMUNIŞTI

(Urmare din pag. 1)

regelui care stă în fruntea pregătirilor războiului în care vom pieri cu sutele de mii? Apoi cine organizează această zi naţională de sport? Cine e în frunte? Prefectul Marinescu şi poliţiştii lui care snopesc în bătaie, schingiuiesc şi asasinează pe tinerii muncitori ce luptă pentru pîine, muncă şi libertate (...) **„Noi, tineri muncitori, ucenici, elevi săraci şi eleve sărace să ne organizăm şi noi sportul nostru muncitoresc. Să ne creăm organizaţii sportive muncitoreşti, părăsind cu toţii organizaţiile sportive şi cercetăşeşti ale burgheziei războinice. Acesta să ne fie răspunsul la chemarea burgheziei, la parăzile războinice de 8 iunie".**

Avînd în vedere asaltul pe care regalitatea şi oficialitatea guvernamentală îl dădeau pentru atragerea tineretului, era strict necesară nu numai demascarea manevrelor întreprinse în acest scop, a ţelurilor reale urmărite de organizaţiile folosite pentru aceasta, ci şi desfăşurarea unei activităţi revoluţionare chiar în cadrul respectivelor organizaţii. Îndeplinind sarcinile trasate în acest sens, **„tineri comunişti, îndrumaţi de partid, folosesc pînă şi unele organizaţii legale cu caracter reacţionar (...) desfăşurînd propagandă antifascistă şi antirăzboinică în rîndul membrilor acestora"** („Lecţii în ajutorul celor care studiază Istoria P.M.R.". Editura politică, 1961, pag. 403).

...Mişcarea sportivă muncitorească îşi înscrie astfel prezenţa activă pe întreg parcursul luptelor duse de clasa muncitoare în perioada interbelică, împotriva fascizării şi a înregimentării ţării în frontul creat de Germania hitleristă, împotriva fascizării activităţii sportive.

N.A.: Referirile la activitatea U.T.C. din România, sînt citate din volumul **„Documente din istoria Uniunii Tineretului Comunist din România, 1917—1944"**, Editura tineretului, 1958.

CURS DE PERFECŢIONARE CU CADRELE C.J.E.F.S.

În conformitate cu planul adoptat de Biroul C.N.E.F.S. cu privire la pregătirea cadrelor, de luni 19.IV.a.c. se desfăşoară în Capitală cursul cu metodiştii Comisiilor Judeţene pentru Educaţie Fizică şi Sport.

Cursul urmăreşte îmbogăţirea cunoştinţelor acestor cadre cu noutăţile apărute în metodele de selecţie şi de perfecţionare a măiestriei tehnico-tactice, în antrenamentul juniorilor şi sportului şcolar, precum şi în metodica îndrumării şi controlului. Programul cursului cuprinde asistenţe la antrenamente şi analizele acestora, expuneri şi filme metodice.

Lecţia de deschidere a fost expusă de tov. conf. dr **Emil Ghibu**, vicepreşedinte al C.N.E.F.S., care a tratat unele probleme ale ştiinţei conducerii şi principalele cerinţe ale antrenamentului sportiv modern.

CARNET DE REPORTER — ELOGIUL PASIUNII...

Sigur că aş putea recurge la transcrierea, din carnetul de însemnări, a citorva cifre care, singure, ar demonstra cît de mult a pătruns sportul în viaţa tinerilor din satele judeţului Timiş; sigur că aş putea oferi zeci, chiar sute de nume, de fete şi băieţi din Recaş şi Belinţ, din Tomnatec şi Orţişoara, pentru care exerciţiile fizice au devenit o obişnuinţă, precum munca zilnică, de orice natură ar fi ea... Dar, găsesc de cuviinţă să zăbovesc, mai bine, asupra fermentului care a declanşat PORNIREA către sport a acestor tineri: PASIUNEA.

— Aş spune că în satele din judeţul nostru cele mai multe dintre iniţiative au pornit de la asociaţia sportivă către noi. Am fost, astfel, puşi în fericita situaţie de a le cunoaşte şi de a le generaliza — îmi relata profesorul **Mihai Purice.**

La Recaş, Belinţ, Tomnatec şi Orţişoara, la Cărpiniş, Periam şi Gătaia nu există condiţii pentru practicarea schiului şi patinajului. Dar, renunţîndu-se la aceste două discipline ar fi însemnat ca desfăşurarea ediţiei de iarnă a Cupei tineretului de la sate să fie incompletă. Şi atunci prof. Martin Bauer, secretarul comitetului comunal U.T.C. din Recaş, după o discuţie cu Vintilă Oprescu, preşedintele asociaţiei sportive, după consultări cu tinerii înscrişi în competiţie, au hotărît să introducă alte două probe: halterele şi trînta.

Nu erau în posesia nici unui regulament cînd au hotărît că vor practica halterele. Şi atunci şi-au spus că va fi declarat cîştigător acela care va ridica de mai multe ori haltera. Care regulament, oare, ar fi stipulat o altă prevedere atît de apropiată de ceea ce se urmăreşte prin practicarea acestui sport? Nu întărirea forţei, nu dezvoltarea unui om cît mai puternic, este scopul practicării halterelor?

La Peciul Nou, Gătaia şi Sacoşul Turcesc tinerii au dorit să aibă cluburi ale lor. Prin intermediul secretarilor comitetelor U.T.C. şi al preşedinţilor asociaţiilor sportive s-au adresat organelor locale.

— La numai două săptămîni după ce am aflat despre iniţiativele din cele trei comune, ni s-a adus la cunoştinţă că sîntem invitaţi la inaugurarea cluburilor tineretului, mi-a spus profesorul Mihai Purice.

Le-am vizitat. Tenisul de masă şi şahul ocupă cea mai mare parte a programului sportiv. Căci şi o seamă de manifestări culturale sînt prezente în activitatea cluburilor.

Care este cuvîntul cel mai potrivit pentru ceea ce fac tinerii din satele judeţului Timiş? După opinia reporterului: PASIUNEA!

Ion GAVRILESCU

Cînd să se înceapă practicarea rugbyului?

OPINII

Dezvoltarea rugbyului la nivelul cerinţelor actuale ale sportului de performanţă implică practicarea lui de la o vîrstă mică (9—11 ani). Pentru că în această direcţie sînt totuşi opinii divergente în ceea ce priveşte posibilitatea începerii rugbyului de la o asemenea vîrstă, vom căuta să prezentăm pe scurt roadele unui experiment, menit să sprijine teoria că şi în rugby se poate efectua o pregătire timpurie.

Împreună cu prof. *DORU DINULESCU*, am început experimentul în cadrul C.S. Şcolarul. Alegerea acestui club nu a fost întîmplătoare. Aici am găsit, în afară de înţelegere şi condiţiile materiale necesare, o tradiţie privind activitatea rugbystică cu tineretul (o echipă de juniori pregătită de antrenorul *Cornel Munteanu*, multiplă campioană naţională), ceea ce crea posibilitatea urmăririi mai departe a copiilor pregătiţi în cadrul experimentului. Munca propriu-zisă am început-o în luna septembrie 1966 cu un număr de 104 copii în vîrstă de 9—11 ani, proveniţi de la şcolile generale nr. 178 şi 184.

Respectînd indicaţiile generale ale metodologiei unui experiment, la care am adus unele contribuţii personale, am ajuns la următoarele concluzii: *procesul de pregătire şi formare a tinerilor rugbyşti de la vîrste mici nu dăunează dezvoltării normale ci, mai mult, o ajută; pentru creşterea şi pregătirea sportivilor de mare performanţă vîrsta mică trebuie să fie punctul de plecare.*

La aceste concluzii generale, adaug şi rezultatele obţinute pe plan sportiv: *din echipa campioană de juniori pe anul 1968—1969, au făcut parte 4 sportivi din grupa experimentală; în componenţa echipei C.S. Şcolarul, campioană în 1970, s-au aflat 10 rugbyşti titulari şi 6 rezerve; în momentul de faţă în lotul formaţiei C.S.Ş., situată pe primul loc în clasament, se găsesc 21 de jucători (12 titulari şi 9 rezerve), iar în cadrul lotului naţional de juniori sînt selecţionaţi 10 sportivi.*

Nu am intenţionat, în rîndurile de faţă, să prezint pe larg principalele metode de lucru (pe care, poate, voi avea posibilitatea să le dezbat cu alte ocazii), ci doar să demonstrez, pe scurt, utilitatea, pentru viitorul rugbyului nostru, a începerii de timpuriu a lucrului cu generaţia tînără.

Ultimele confruntări din cadrul „Cupei Naţiunilor — F.I.R.A.", desfăşurată la Casablanca, cu deosebire partida cu Franţa, vin să confirme justeţea afirmaţiilor noastre. Juniorii francezi, cu o foarte bogată experienţă datorită iniţierii în acest sport de la o vîrstă mică — la care se adaugă, bineînţeles şi alte cauze ce nu ţin de problema în discuţie — au dominat clar şi această ediţie a Cupei.

Prof. N. VIZITIU

BOX

Echilibru perfect Bucureşti — provincie?

TREI DINAMOVIŞTI ÎN FINALELE CATEGORIEI MIJLOCIE-MICĂ!

Cercetînd cu ochi statistic — dar şi critic — tabloul celor 87 de finalişti ai campionatelor naţionale de box, desemnaţi în urma confruntărilor din cele 8 zone, se pot trage concluzii edificatoare în privinţa răspîndirii geografice a boxului de valoare pe teritoriul ţării noastre.

Fără a da cifrelor putere absolută, preţ de simbol, trebuie să constatăm totuşi, de la prima vedere, o excesivă concentrare a forţelor pugilistice în Capitală. Şapte unităţi din Bucureşti dau finalelor jumătate din numărul de participanţi (43), în timp ce alte 21 de unităţi din toată ţara furnizează cealaltă jumătate (44). Preponderenţa aceasta bucureşteană se datoreşte, fireşte, în primul rînd aportului substanţial al cluburilor Dinamo şi Steaua, însumînd ele singure 30 de candidaţi. Prezentînd 17 dinamovişti şi 13 stelişti în finale, cele două mari cluburi dovedesc că posedă nu numai cîte o garnitură completă, ci şi rezerve de valoare naţională. În acest fel, nu trebuie să ne mirăm că, de pildă, la categoria mijlocie-mică îşi vor măsura forţele trei dinamovişti (aşa cum anul trecut ei au fost patru la categoria uşoară!). Dramatice vor fi şi întîlnirile dintre colegii de club stelişti la categoriile muscă sau mijlocie. Situaţia aceasta trezeşte, din nou, semnul de întrebare cu privire la necesitatea aglomerării elementelor talentate la cluburile centrale, unde, pe măsură ce unii se valorifică optim, alţii se plafonează în umbra primilor. Cu totul altul — şi desigur de excepţie rarisimă — este cazul celor trei boxeri promovaţi de secţia Motorul Arad, care se întîlnesc la aceeaşi categorie, constituind într-un fel o curiozitate a campionatelor.

Regiunile (tratate aici în compoziţia lor istorico-geografică) se prezintă echilibrat la finale, cu o singură excepţie. În mod surprinzător, Moldova se dovedeşte, în clasamentul nostru destul de arbitrar, pe locul secund, ca o forţă de luat în seamă. Tradiţionalelor centre dunărene li s-au alăturat focare pugilistice noi (Iaşi, Bacău, Buzău; dar unde e Piatra Neamţ?). Contribuţia cantitativă cea mai impresionantă o aduce Portul Galaţi, cu 8 boxeri în finale. Urmează Transilvania cu un total de 10 boxeri (proveniţi din Cluj, Braşov, Tg. Mureş, Sibiu, C. Turzii) şi cu tot atîţia Banatul, dar cu o excelentă distribuţie teritorială (Arad, Reşiţa, Timişoara, Bocşa şi Moldova Nouă). Dobrogea vine cu 6 boxeri din Constanţa şi Medgidia, iar Muntenia cu trei cîmpulungeni.

Marea absenţă în rîndurile centrelor tradiţionale ni se pare Craiova, care n-a putut promova nici un finalist. Va fi probabil necesară o temeinică analiză a activităţii calitative în secţiile olteneşti (ceea ce, fireşte, n-ar strica nici în alte părţi). Din păcate, activiştii federaţiei, mult prea preocupaţi (am putea zice în mod exclusiv) de problemele loturilor naţionale, de problemele organizatorice şi de necesitatea transmiterii experienţei lor unor ţări îndepărtate mai puţin dotate, nu mai găsesc timpul necesar efectuării vizitelor de control şi îndrumare în centrele provinciale, unde se simte nevoie de un sfat (cel puţin).

Dintre cele 28 de cluburi şi asociaţii sportive care-şi trimit reprezentanţii la Bucureşti sub faldurile propriilor stindarde (o frumoasă iniţiativă a federaţiei!), vom distinge, în afară de menţionatele Dinamo şi Steaua, în primul rînd Oţelul Galaţi (cu 7 boxeri), Farul Constanţa (6), Metalul Bucureşti (5), Rapid Bucureşti (4), C.S.M. Reşiţa (3) şi altele. Cu o asemenea participare variată, finalele campionatelor naţionale trebuie să se transforme într-un mare şi instructiv colocviu pugilistic.

Victor BANCIULESCU

tir

17 TRĂGĂTORI ROMÂNI LA BALCANIADA DE LA SOFIA

Ieri au plecat la Sofia echipele de tir ale României care vor concura la Balcaniada pentru probele de glonţ (22—26 aprilie). Au făcut deplasarea trăgătoarele *Veronica Stroe, Ana Goreti, Eda Baia, Marina Vasiliu* şi ţintaşii *Şandor, Ferecatu, Vasilescu, Tamaş, Sicorschi, Iuga, Tripşa, Atanasiu, Roşca, Pieptea, Teodor, Codreanu, Safta.* Sportivii noştri sînt însoţiţi de antrenorii Gheorghe Corbescu şi Ene Drăgan.

ÎNTRECEREA UNIVERSITARILOR

Poligonul din parcul sportiv „Babeş-Bolyai" din Cluj va găzdui, începînd de vineri şi pînă duminică, concursul republican universitar de tir. La competiţie participă cei mai buni ţintaşi din mai multe centre universitare, ca de pildă, **Bucureşti** (I.E.F.S.), **Cluj, Timişoara, Braşov** ş.a. Vor avea loc întreceri la armă standard (3x20 f şi 60 f culcat) şi armă sport (3x20 f) fete şi băieţi.

călărie

SPORTIVI ROMÂNI ÎN CEHOSLOVACIA

Ieri a părăsit Capitala, cu destinaţia Bratislava, lotul naţional de călărie (obstacole), care va participa între 23 şi 25 aprilie la primul concurs internaţional al anului. Au făcut deplasarea: *Aurelian Stoica, Cornel Ilin, Dumitru Velea,* însoţiţi de antrenorul *Petre Roşca.*

polo

„CUPA PRIMĂVERII"

Piscina din Cluj a găzduit, timp de trei zile, un turneu internaţional de polo, organizat de către C.J.E.F.S. Cluj, în colaborare cu clubul sportiv Politehnica şi dotat cu „Cupa Primăverii". Au participat echipele clujene Voinţa, Politehnica, C.S.M. şi formaţia iugoslavă Vojvodina Novi Sad. Turneul — care a constituit un excelent prilej de verificare a potenţialului celor trei formaţii româneşti aflate în pragul campionatului republican — a fost cîştigat de Voinţa Cluj, realizatoarea unui punctaj maxim, acumulat în urma victoriilor cu 6—3 asupra Politehnicii, 10—5 cu C.S.M. şi 11—1 cu Vojvodina. Cea mai bună partidă a turneului, atît din punct de vedere tehnic cît şi spectacular, au furnizat-o poloiştii echipelor locale Politehnica şi Voinţa.

COOPERAŢIA POATE SATISFACE CONSUMUL DE BUNURI SPORTIVE?

Azi, ne răspund reprezentanţii UCECOM-ului

● Sortimente variate pentru activitatea de agrement ● Cînd acţionează numai spiritul comercial ● Sportivii de performanţă — neglijaţi ● Cumpărătorul cu virament, pe planul secund ● Revitalizarea centrelor de reparaţie şi închiriere a materialelor sportive

Sînt cooperativele meşteşugăreşti verigi importante în producţia de materiale şi echipament sportiv? Fără îndoială că unele judeţe au — după cum am mai spus şi în prima parte a anchetei noastre — ateliere dotate cu utilajul necesar, pe alocuri modern, spre a asigura sortimente sportive variate, de calitate, trainice. Alte cooperative sînt departe, însă, de aceste obiective. Cum diversificarea şi creşterea producţiei de materiale şi echipament sportiv presupune o reţea bine organizată în întreaga ţară, ne-am adresat forului tutelar al cooperativelor meşteşugăreşti, UCECOM. Temeiul l-a format Hotărîrea Secretariatului C.C. al P.C.R. din luna decembrie 1969, care stabileşte — printre altele — sarcini cooperaţiei în ceea ce priveşte organizarea de secţii şi ateliere, menite să contribuie la asigurarea creşterii producţiei de echipament, aparatură şi materiale sportive.

La discuţia pe această temă au participat tovarăşii **Moise Liveanu**, directorul coordonator al direcţiei comerciale, **Dumitru Roman**, directorul sectorului piele, încălţăminte, marochinărie, şi **Maria Hagi**, director adjunct al sectorului confecţii, textile, tricotaje din UCECOM.

— Aşteptăm cu mult interes părerea dv., a cooperaţiei, tovarăşe director coordonator, asupra contribuţiei atelierelor meşteşugăreşti la producţia destinată sportului.

— Sortimentele sportive produse de unităţile noastre — ne răspunde tov. M. Liveanu — se pot împărţi în două grupe: 1. articole de sport rezervate populaţiei, 2. material şi echipament pentru echipele şi sportivii de performanţă. În privinţa primei categorii, putem afirma, fără teama de a greşi, că în ultimul an s-a pus în vînzare o gamă variată de produse, începînd cu obiecte pentru înot şi plajă şi terminînd cu echipamentul de drumeţie. De altfel, 50 la sută din livrările la fondul pieţii sînt articole pentru activităţile de agrement. Intenţionăm să lărgim gama acestor sortimente şi, ca atare, în regulamentul tradiţionalului nostru concurs de creaţie, intitulat „Vacanţa", am prevăzut şi temele sportive. Pentru a doua categorie de beneficiari — sportivii de performanţă — producem foarte puţin, această problemă fiind tratată mai mult pe plan local, între clienţi şi cooperativele respective. Sarcina noastră de căpetenie rămîne însă, în continuare, satisfacerea cererilor populaţiei.

— Se pare, deci, că multe ateliere meşteşugăreşti se află încă departe de a putea răspunde solicitărilor sportivilor de performanţă...

— Vă rog să-mi permiteţi, intervine tov. **Dumitru Roman**, să încerc a lămuri această situaţie. După părerea mea, capacităţi de producţie există. Mai greu o ducem cu materia primă. De exemplu, în sectorul de care răspund, pielea necesară încălţămintei sau pînza prelată din care se confecţionează corturile constituie materiale planificate foarte riguros şi din timp. De aceea, pentru a putea satisface tot mai multe cereri de cizme — de călărie sau motociclism — de corturi sau rucsacuri, ar fi bine ca organele sportive interesate să ia din vreme legătură cu noi, sau să se adreseze la cel mai apropiat loc de producţie. Pe baza comenzilor, am putea calcula materia primă necesară şi, în consecinţă, să cerem în timp util a fi incluşi în balanţa furnizorilor.

— Aş vrea să adaug — remarcă tov. **Maria Hagi** — că şi în ceea ce priveşte confecţiile nu există dificultăţi pe latura utilajului sau a mîinii de lucru calificate. Cooperativele noastre pot confecţiona astfel de articole la comandă şi în serie mică. Dacă cererile, însă, nu asigură o desfăşurare ritmică a procesului de producţie, atunci nici cooperativele nu sînt interesate să-şi profileze atelierele pe articole de sport. Prin urmare, cred că ar trebui ca la viitoarele reuniuni de prezentare a mărfurilor cooperativelor meşteşugăreşti să invităm reprezentanţii asociaţiilor, cluburilor şi altor organe sportive pentru a le face cunoscute, direct, posibilităţile de creaţie ale atelierelor meşteşugăreşti.

— Să fim bine înţeleşi — a precizat tov. **Moise Liveanu** — contractările se vor efectua tot pe plan local, direct între cooperative, asociaţii sportive şi unităţi ale comerţului.

Este evident, deci, faptul că spiritul comercial exclude sportul din sfera preocupărilor principale ale UCECOM, lăsîndu-l la latitudinea unităţilor locale. Şi fiind vorba de articole mai greu de realizat, există la unii cooperatori tendinţa de a ocoli articolele sportive, întrucît producţia lor e mai costisitoare şi, zice-se, n-ar fi totdeauna rentabilă, mai ales dacă beneficiarii o achită prin virament. Cum adesea cluburile şi asociaţiile nu au altă posibilitate de cumpărare, problema respectivă trebuie gîndită de toţi factorii de răspundere.

În privinţa centrelor de reparaţie şi închiriere a materialelor şi echipamentului sportiv, reprezentanţii conducerii cooperaţiei meşteşugăreşti cunosc deficienţele existente în acest sector şi ne-au informat că se află în curs de aplicare un plan de măsuri menit să lărgească şi să diversifice gama serviciilor.

★

Ancheta noastră continuă. Într-unul din numerele viitoare vom reda rezultatul vizitelor făcute la reprezentanţii industriei locale, pentru a afla şi părerea lor în problema dezbătută. Nu înainte, însă, de a ne mai consulta cu cei direct interesaţi: consumatorii de bunuri sportive.

Tr. IOANIŢESCU